

Anledning og Tid til nøie at overveie Alt, hvad man ønskede. — Dog, dette kan, som sagt, naturligtvis ikke være nogen bestemt Hindring for at gaae ind paa de Forandringer, som Forslaget gaaer ud paa, naar de forøvrigt efter moden Overveielse maatte findes hensigtsmæssige. Det er jo klart, at hvormeget man end kan mene det er uheldigt, at man saaledes ideligt vender tilbage til samme Gjenstand, er det dog bedst at rette saadanne Enkeltheder, som man i sin Tid ved Udarbejdelsen af hele Loven har faaet lovbestemte paa en mindre heldig Maade.

Jeg skal tillade mig at bringe tilbage idetmindste i de Herrers Erindring, som i sin Tid deeltog i Tilblivelsen af Loven af 19de Februar 1861, at Hovedprincippet i denne Lov var, at man gjorde Søneringen aldeles fri for simple Sømand, og at man ligeledes gjorde Næringen fri for Styrelsen af mindre Fartøier under 6 Kommercælæster. Derimod deelte man forøvrigt Søarten i to Dele, een, som jeg ganske kort vil betegne som Farten her ved vore Kyster, og en anden, som altsaa var Farten i de fjernere Have. Hvad denne sidste angaaer, da bestemte man, at saavel Skipperen som den, der kunde træde i hans Sted, Styrmænd, deels skulde være i Besiddelse af en vis praktisk Søhåndighed og deels af saadanne Kundskaaber, som maatte ansees nødvendige for at føre Skib paa maaskee fjerne og temmelig ubekjendte Farvande, hvorimod man, hvad den sørsnævnte Fart angaaer, ikke satte saadanne Betingelser for Styrmænd og kun for Skipperen, naar han førte større Skibe, saadanne, som vare over 20 Kommercælæster. Det her foreliggende Forslag indeholder to Forandringer i disse Principer, een i § 1 og en anden i § 2. Forandringen i § 1 er, saa forekommer det mig, i og for sig en mindre betydende. Den gaaer ud paa at udvide den Ret, som tidligere gaves til at føre Skib i den indskrænkede Kystfart, fra Skibe paa 20 til Skibe paa 40 Kommercælæster. Dette er en Forandring, som jeg for mit Vedkommende ikke kan have Noget imod. Jeg indseer meget vel, hvorfor man i sin Tid har troet at burde indskrænke det til mindre Skibe; men jeg troer, at der i dette indskrænkede Farvand, hvor man saa godt som

altid har Vand i Sigte, ikke kan være nogen absolut Grund til at fordrø, at Vedkommende skal være i Besiddelse af udbredte nautiske Kundskaaber. Hvad derimod § 2 angaaer, da indholdes i den en vigtigere Principforandring, idet den opstiller en 3die Art Fart. Den opstiller ikke alene Kystfart og fjernere Fart, men tillige Farten paa de nærmere Have, dog udenfor den egentlige Kyststrækning. Den Forandring, som Lovforslaget nu foreslaaer med Hensyn til denne sidste Fart, er den, at der, istedetfor at der tidligere i denne Fart skulde — ligesom i den fjernere Fart — være To ombord, baade Skipper og Styrmænd, der vare i Besiddelse af nautiske Kundskaaber, nu kun skal være Een, Skipperen, naar Skibet er under 40 Kommercælæster. Denne Bestemmelse maa jeg tilstaae, at jeg ikke paa samme Maade kan tiltræde, som Bestemmelsen i § 1. Jeg troer, at det her vil for Skibsfarten være ønskeligt, at ogsaa den Mand, der kan træde istedetfor og netop i Reglen kun under vanskelige Forhold kommer til at træde istedetfor Skipperen, er i Besiddelse af en saadan Kundskaaber, at han ialtsald kan foretage en Observation og kan føre en ganske simpel Skibsjournal. Det er ganske rigtigt og sikkert, at der ikke i denne Fart behøves saa udvidede nautiske Kundskaaber, som ere nødvendige i fjerne og maaskee temmelig ubekjendte Farvande, men jeg troer paa den anden Side, at man gaaer forvidt, naar man nu vil nedsette sine Forandringer saaledes, at hvad Næstkommanderende paa Skibet angaaer, denne saa godt som aldeles ikke tillægges anden Betydning end i Farten her ved Kysterne, hvor Vand saagodt som altid er i Sigte. Lovforslaget er heller ikke forelagt Landsstinget saaledes, som vi nu have modtaget det, idet der i det oprindelige Forslag kun er foreslaaet, at man skulde gjøre en Undtagelse for de Folks Vedkommende, der tidligere have tjent paa saadan Maade og derved erhvervet sig en Slags Ret dertil, men forøvrigt beholde den bestaaende Lovs Bestemmelse om fuldstændig Styrmændsexamen. Nu vil jeg tilstaae, at jeg nødig vil gribe ind og berøve Folk et Erhverv, som det tidligere har været dem tilladt at udøve, saa at jeg ogsaa, skjøndt jeg anseer det for at være mindre heldigt, skal